

Risale-i Nur gözüyle Cehennem

Çağımız insanı için ebedî hayatını kurtarmada en ideal ve mükemmel rehber olan Risale-i Nur, akla gelebilecek her suale cevap vermiş, her meseleye çare göstermiş, her mevzuyu izah edip vuzuha kavuşturarak akıl ve kalpleri tatmin etmiştir. “Nev-i beşerin en büyük meselesi Cehennemden kurtulmaktır.” Bediüzzaman Said Nursî

İnsanlığın önünde duran ve onu tehdit eden en mühim ve büyük meselesinden birisi de ebedî hayatında “cehennemden kurtulmak” meselesidir. Zira “Dünya bir misafirhânedir. İnsan ise, onda az duracaktır ve vazifesi çok bir misafirdir ve kısa bir ömürde hayat-ı ebediyeye lâzım olan levâzımâtı tedârik etmekle mükelleftir.”¹ Bu dünya misafirhanesinde imtihan olan insanın önünde Cennet ve Cehenneme giden iki yol vardır. Bu yol güzergâhı, ruhlar âleminden başlayıp, dünya, berzah, haşir, sırat ve neticede ebedî olarak kalınacak iki menzil olan Cennet ve Cehennem ile son bulacaktır. “Cennet ve Cehennem, şecere-i hilkatten ebede doğru uzanıp giden iki daldan tezahür eden iki semeredir ve kâinatın teselsülen gelmekte olan silsilelerinin iki neticesidir ve ebede doğru akıp giden kâinat seylinin iki mahzeni ve iki havuzudur. Kötülüğü, şerri, zararı tevlid eden maddelerin bir tarafa çekilmesiyle Cehennem; iyiliği, hayrı, nef’i doğuran maddelerin de diğer tarafa çekilmesiyle Cennetin teşhizatları ikmal edilecektir.”² Yani bu iki menzil insanı bekliyor ve gözlüyor. “İnsanın ebede uzanmış emelleri ve kâinatı ihâta etmiş efkârları ve ebedî saadetlerinin envâına yayılmış arzuları gösterir ki, bu insan ebed için halk edilmiş ve ebede gidecektir; bu dünya, ona bir misafirhânedir ve âhiretine bir intizar salonudur.”³ Ebede namzed olan insana, Cenab-ı Hakk’ın layık gördüğü ve hazırladığı yer Cennettir. Çünkü Cennet insanın vatan-ı aslîsidir. Ancak Rıza-i İlâhi dairesinde, istikametli yani, sırat-ı müstakim üzere olan insan için Allah, Cennetini lütfedecektir. “İnsanın kalb cüzdanındaki letâif ve akıl defterindeki havâs ve istidadındaki cihazât tamamen ve müttefikane saadet-i ebediyeye müteveccih ve ona göre verilmiş ve ona göre teşhiz edilmiş olduğuna ehl-i tahkik ve keşif müttefiktirler.”⁴ Sırat-ı müstakimde olmak ise; “yani hakikî mü’min ve tam bir Müslüman olmak; yani, yalnız surî değil, belki hakikat-i imanı ve hakikat-i İslâmî kazanmak; yani, şu kâinat içinde ve bir cihette kâinat mümessili olarak, doğrudan doğruya kâinatın Hâlık-ı Zülcelâline abd olmak ve muhatap olmak ve dost olmak ve halil olmak ve ayna olmak ve ahsen-i takvimde olduğunu göstermekle, benî Âdemin melâikeye rüçhaniyetini ispat etmek ve şeriatın imanî ve amelî cenahlarıyla makamât-ı âliyede uçmak ve bu dünyada saadet-i ebediyeye bakmak, belki de o saadete girmektir.”⁵

Bu ölçü ve istikameti kaybedip, rıza dairesinden çıkan ve asi olan insan için ise, ebedi âlemde Cehennem hapishanesi kurulmuştur. Bu dehşetli ahiret hapishanesi dünya hapishanelerinden nihayetsiz derecede çok daha dehşetli ve şiddetli

olduğunu bütün İlahi fermanlar ve bu meselede bilirkişi olan büyük zatlar söylemektedirler. “Ehl-i dalâlet için Cehennem ve ehl-i hidâyet için Cennet bulunduğunu haber verip ilân ediyorlar. Kuvvetli imân edip, şehâdet ediyorlar.”⁶ “Dünyada bundan daha doğru bir haber, daha sağlam bir dâvâ, daha zâhir bir hakikat olamaz. Demek, şüphesiz dünya bir mezraadır, mahşer ise bir beyderdir, harmandır; Cennet, Cehennem ise birer mahzendir.”⁷ “Demek ecel ve kabir insanı beklediği gibi, Cennet ve Cehennem de insanı bekliyor ve gözlüyor.”⁸ Öyleyse insan, “Cehennem gibi bir zindanı bulunan bir Padişah-ı Zülcelal’in melaikeleri beni görüyorlar ve fenalıklarımı kaydediyorlar. Ben başıboş değilim ve vazifedar bir yolcuyum.”⁹ şuurunu kazanmalıdır. Çünkü “Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselam ve umum peygamberler ve ehl-i hakikatin, her vakit dualarında en ziyade ...’ Cehennemden bizi hıfz eyle!’ demeleri gösteriyor ki; nev-i beşerin en büyük meselesi Cehennemden kurtulmaktır. Ve kâinatın pek çok ehemmiyetli ve muazzam ve dehşetli bir hakikati Cehennemdir ki; bir kısım o ehl-i şuhud ve keşif ve tahkik onu müşahade eder. Ve bir kısmı tereşşuhatını ve gölgelerini görür, dehşetinden feryat ederler, ‘Bizi ondan kurtar!’ derler.”¹⁰

Risale-i Nur’da Cehennemin tarifi şöyledir: “Cehennem, hayr-ı mahz olan daire-i vücudun Hâkim-i zülcelâl’inin hakîmâne ve âdilâne bir hapishane vazifesini gören dehşetli ve celâlli bir mevcut ülkesidir. Hapishane vazifesini de görmekle beraber, başka pek çok vazifeleri var. Ve pek çok hikmetleri ve âlem-i bekaya ait hizmetleri var. Ve zebani gibi pek çok zîhayatın celâldarâne meskenleridir.”¹¹ Bu tariftan anlaşılması ve alınması gereken çok mânâlar ve dersler vardır. Dünyadaki hapishanelerin sebebi, hak ve hukuka kasteden asilerin cezalandırılması yanında, toplumun huzur ve emniyetini sağlamak ve insanı kötülüğe, azgınlığa düşmekten kurtarmak ve düşenleri de ıslah etmek içindir. Bu mânâda hapishaneler ve cezalar, kötünden, şerden caydırıcı bir destek unsurudur. Ahiretin bir nevi hapishanesi olan Cehennemin de bu mânâda caydırıcılığı ve çok daha fazla hikmet ve sebepleri olduğu şüphesizdir. Çünkü Cenab-ı Hak Adil-i Mutlaktır. Rahmeti ve merhameti sonsuzdur. Mesela, “İnsanların hayat-ı içtimâyesinin medârı olan gençler, delikanlılar, şiddet-i galeyanda olan hissiyâtlarını ve ifratkâr bulunan nefis ve hevâlarını tecavüzâtta ve zulümlerden ve tahribâtta durduran ve hayat-ı içtimâyenin hüsn-ü cereyânını temin eden, yalnız Cehennem fikridir. Yoksa Cehennem endişesi olmazsa, ‘El-hükmü lil-galib’ kaidesiyle o sarhoş delikanlılar, hevesâtları peşinde bîçare zayıflara, âcizlere dünyayı Cehenneme çevireceklerdi. Ve yüksek insaniyeti, gayet süflî bir hayvaniyete döndüreceklerdi.”¹²

Risale-i Nur, hem hapishane, hem zindan, hem zebanilerin meskeni, hem celâlli ülke, hem şerlerin biriktiği havuz, hem pislikleri yakan ve temizleyen bir fabrika olarak nitelediği Cehennemin varlığının, ebedi yokluktan daha hayırlı olduğunu belirtmektedir. Şöyle ki; “Cehennemin vücudu değil korkutmak, belki sana Cennetin lezzetlerini tam bildirsin ve senin ve hukuklarına tecavüz edilen hadsiz mahlûkatın intikamlarını alsın, sizi keyiflendsin. Eğer sen dalalette boğulup çıkamıyorsan, yine Cehennemin vücudu bin derece idam-ı ebediden hayırlıdır ve kâfirlere bir nevi merhamettir. (...) Demek, her halde Cehennemin vücuduna taraftar olmak sana lazımdır. Cehennem aleyhinde bulunmak, ademe taraftar olmaktır ki, hadsiz dostlarının saadetlerinin hiç olmasına taraftarlıktır.”¹³ Evet, “Hayr-ı mutlaktan hayır gelir, Cemîl-i Mutlaktan güzellik gelir, Hakîm-i Mutlaktan abes bir şey gelmez.”¹⁴ “Nasıl ki Cennet bütün vücut âlemlerinin mahsulâtını taşıyor ve dünyanın yetiştirdiği tohumları bâkiyâne sümbüllendiriyor. Öyle de, Cehennem dahi, hadsiz dehşetli adem ve hiçlik âlemlerinin çok elîm neticelerini göstermek için, o adem mahsulâtlarını kavuruyor. Ve o dehşetli Cehennem fabrikası, sair vazifeleri içinde, âlem-i vücut kâinatını âlem-i adem pisliklerinden temizlettiriyor.”¹⁵

—Devam edecek—